

Publicerad 2008-02-21 09:38 av Tina-sol

När vi var som bäst.

Ja, jag saknar dig ibland.
När jag åker förbi ditt hus
där du bodde
och ser oss i fönstret

Hur vi satt där och lyssnade
på Björn Afzelius
och hjärtan som gick i tusen bitar

Och att det var du som släppte mig,
slutligen
och att jag aldrig tog ställning och parti

Du hade rätt.
Men det var aldrig meningen att du skulle förakta mig så.
Samtidigt som det känns bra.
Jag föraktar mig så.

Det är bara det att jag undrar hur du mår.
Att jag saknar oss när vi var som bäst.
Även om det var ytterst sällan.
Alla dina barnsligheter. De aldrig sinande ideérna.
Hur levande vi ändå var. Unga.

Ja, jag saknar att se oss i fönstret
när jag åker förbi

Vi kommer aldrig tillbaka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tina-sol med Poeter.se id #12061 innehar upphovsrätten